

røvet i det mindste mig en lidt ydmygende Prøve, som jeg stod i Begreb med at skulle aflægge paa gennem min Afstemning, at vise mit personlige og borgerlige Mod.

Slaberg: Det er kun et Par meget korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at udtale lige over for, hvad det ærede Medlem for Listet Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) udtalte om Forholdene i den vestlige Del af Limfjorden og navnlig Tyborøn Kanal. Naar det ærede Medlem udtalte, at Tyboere for ham havde udtalt stor Mistillid til disse Forhold, kan det jo ganske vist for hans Vedkommende være rigtigt; men det er jo i alle Tilfælde kun Enkeltemandsudtalelser, som man derfor ikke behøver at tillægge mere Betydning eller større Vægt, end man tror, det er rigtigt. Jeg har imidlertid for det første faaet Meddelelse om, at der for nylig er foretaget Maalinger i Tyborøn Kanal, og at den Dybde, der var tilvejebragt i Oktober Maaned, har holdt sig Efteraarsstormene over indtil nu. Den var den Gang 11 Fod, og det er den endnu. Saa jeg vil føje til, at det kan ikke være alle Tyboernes Mening; thi der var i afdigte November sammentaldt et Møde af forskellige Landboforeninger fra Ty, Mors, Salling, Struer, Holstebro og Lemvig Egnene, og der var man ganske enig om, at naar Sejladsen kunde vedblive at være, som den var nu gennem Tyborønkanalen, vilde det være fordelagtigt at søge Forbindelsen der igennem til England. Det er altsaa den modsatte Mening af det ærede Medlems. Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at de smaa Slagterier ikke duede, og at man skulde koncentrere det hele paa et enkelt større Slagteri, gaar min Erfaring i modsat Retning. Det er nemlig vist, at det Slagteri, der i Lemvig har arbejdet et Aarstid, og som ganske vist er lille, har opnaaet bedre Priser paa sit Rød i London end noget som helst andet Slagteri her i Landet; Konsulenten, som sende Forholdene derovre, har bemærket, at det var det bedst behandlede Rød, og jeg tror ogsaa, det var Tilfældet. Hvis det ærede Medlem ellers havde haft Beslighed til at beskæftige sig noget mere med Slagterier, vilde det vides, at hvor der slagtes et stort Antal Kreaturer paa een Gang, f. Eks. i Esbjerg, kan Rødet ikke behandles med den Omhyggelighed, som naar der kun slagtes et mindre Antal Kreaturer; der levnes kun visse Timer til at faa Rødet pakket og faa det om Bord, og der maa anvendes et Hastværk, som naturligvis gaar ud over Kreaturerne gode Behandling; men jeg tror ikke, at den Paastand holder Stik, at flere smaa

Slagterier ere skadelige, og at det skulde være bedre at koncentrere det hele paa et Sted. Jeg tror tværtimod, at Rødet vil kunne faa en omhyggeligere Behandling og vil kunne blive bedre afsløet, hvad det hovedsagelig kommer an paa, i de mindre Slagterier end i et enkelt større. Naar det ærede Medlem endvidere anførte efter sine Meddelelser fra Ty, at det engelske Marked aldrig vilde faa nogen Betydning for Udførselen af dansk Rød, men at det derimod var Tyskland, som var Hovedmarkedet, skal jeg tillade mig at bemærke, at i Tyskland er der jo ikke andre Markeder for os end Hamborg; og det er jo kun med Slagtetvang der maa indføres levende Kreaturer; men det har vist sig i lang Tid, at Hamborg paa langt nær ikke kan forbruge de Kreaturer, der udføres herfra; saa naar vi ikke have andre Steder at føre vore Kreaturer til end Hamborg, og vi affære os Bejen til England, vil det i høj Grad trykke Priserne paa Kreaturerne. Jeg kan snarest antage, at det er en eller anden tykt Dpføber, der har meddelt det ærede Medlem dette; thi der er ganske vist en Strid mellem Dpføbernes Interesse i denne Henseende og Producenterne, idet det for Dpføberne kommer an paa, at der er saa mange Kreaturer som muligt at faa at købe, men for Producenterne kommer det an paa at afsætte saa meget som muligt. Jeg tror, det er nødvendigt, at man vedbliver at beholde sin Afsetning ogsaa paa det engelske Marked, og jeg er tillige af den Mening, at naar vort Rød bliver behandlet tilstrækkelig omhyggeligt, saa det kommer til Markedet i England i den Tilstand, som det bør, vil det være en sikker Afsetningsplads; men naturligvis er det godt at have Afsetning begge Steder; man skal ikke negligere det ene til Fordel for det andet; men man skal heller ikke favorisere noget af dem. Jeg antager, at det vil være nødvendigt, at man vedbliver at opretholde Udgangen til det engelske Marked, fordi Tyskland ikke paa langt nær kan fortære de Kreaturer, vi kunne undvære, og de have jo ogsaa Tilførsel andre Steder fra.

Det forekommer mig ogsaa, at der var nogen Modsigelse i, hvad det ærede Medlem udtalte om Tyborønkanalen, at der vistnok kunde blive en Fisterihavn der; men kan der blive en Fisterihavn, der kan besjeles af større Fisterfartøjer, saa kan Tyborønkanalen vistnok ogsaa besjeles af andre Fartøjer. Jeg tror ikke, at nogen, der kender Forholdene derovre nærmere, og som færdes der daglig, har den Mistillid til Sejladsen gennem Tyborønkanalen som det ærede Medlem for Listet Amts 3dje Valgkreds.